

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7Csp/77/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617204090
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2021:2617204090.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v spore žalobkyne: C. P., X.. XX.XX.XXXX, L. F., L. XXX, právne zastúpená: PROSMAN a PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 31, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2.091,29,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.344,44 €, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.344,44 € od 22.5.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania vo výške 51,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Senica.

IV. Súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania vo výške 28,58 % s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručенou na tunajší súd dňa 22.5.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.091,29 € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 7.2.2013 uzavrela žalobkyňa so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorou bol medzi zmluvnými stranami založený spotrebiteľský vzťah, pričom v tomto vzťahu žalovaný využil proti žalobkyni nepriateľné zmluvné podmienky - dohodu o poskytnutí služby a dojednanie o revolvingu. Žalovaný pred uzatvorením zmluvy žalobkyni neposkytol informácie vyžadované v zmysle ust. § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vo forme formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, a teda porušil právnu úpravu už pred uzatvorením zmluvy. Žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.500,- €, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť 42-mi mesačnými splátkami vo výške 80,37 €, čiže celkovo mala žalobkyňa zaplatiť za úver sumu 3.375,54 €. Žalobkyňa zaplatila žalovanému spolu sumu 3.375,54 € (istinu vo výške 1.284,25 € a zmluvné úroky a poplatky vo výške 2.091,29 €). Žalobkyňa zastáva názor, že predmetnou revolvingovou zmluvou bolo porušených viacero ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, najmä ust. § 11 ods. 1 písm. b), podľa ktorého je treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentovali údaje o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov, a tiež bola nesprávne stanovená výška RPMN a výška úrokovej sadzby, a rovnako v zmluve chýbal údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Žalobkyňa tiež uviedla, že v zmluve nie je uvedená adresa veriteľa na podanie reklamácie a

sťažnosti spotrebiteľom, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 psím. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe vyššie uvedeného má žalobkyňa za to, že žalovaný má právo požadovať od žalobkyne len istinu úveru 1.284,25 €, a keďže žalobkyňa zaplatila sumu 3.375,54 €, rozdiel - suma 2.091,29 € predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného.

2. Dňa 28.7.2017 Okresný súd Senica rozhodol vo veci samej platobným rozkazom sp. zn. XCsp/XX/XXXX - XX, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, v ktorom poprel existenciu, dôvod a výšku žalobkyňou uplatňovaného nároku v celom rozsahu. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania, a to z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri úhradách žalobkyne realizovaných minimálne do obdobia 14.4.2015. Zmluva bola splatená v celom rozsahu dňa 12.8.2016. Žalovaný uviedol, že ani v tomto období žalobca neprezentoval žiadne výhrady proti výške uhradenej sumy. Žalovaný je preto toho názoru, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo spotrebiteľa domáhať sa dojednaného, dobrovoľne uhradeného plnenia. Vzhľadom na podanie odporu súd predmetný platobný rozkaz zrušil uznesením sp. zn. XCsp/XX/XXXX - XX zo dňa 15.12.2017 a vo veci nariadil pojednávanie.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobkyňou, a to zmluva o revolvingovom úvere (č.l. 14-15), rozhodcovská zmluva (č.l. 16), stanovisko k žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 17), oznámenie o uhradení záväzku (č.l. 18), pedsoporová výzva (č.l. 20), vyjadrením žalovaného (č.l. 29-33, č.l. 56-57), vyjadrením žalobkyne (č.l. 44-48), výsluchom právneho zástupcu žalobkyne. Na základe takto vykonaného dokazovania bol zistený nasledovný skutkový stav veci:

4. Žalobkyňa, ako dlžník, uzatvorila dňa 7.2.2013 so žalovaným, ako veriteľom, Zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške istiny 1.500,- € s úrokovou sadzbou 70,01 % ročne, pričom sa žalobkyňa zaviazala žalovanému zaplatiť celkovú sumu 3.375,54 €, v 42. mesačných splátkach vo výške 80,37 €. Súčasťou Zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyňi na jej žiadosť odklad splátok a záväzok žalobcu zaplatiť za poskytnutie tejto služby odplatu vo výške 215,75 € v prípade úveru, resp. 112,08 € v prípade revolvingu. Žalovaný vyplatil žalobkyňi sumu 1.284,25 €. Žalobkyňa na základe uzatvorených zmlúv plnila žalovanému v dohodnutých splátkach, pričom mu zaplatila celkovo sumu 3.375,54 €. Dňa 19.4.2017 žalobkyňa splnomocnila svojho právneho zástupcu, aby ju zastupoval v celom rozsahu vo všetkých veciach týkajúcich sa, okrem iných zmlúv, aj Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.2.2013. Právny zástupca dňa 24.3.2017 oboznámil žalovaného, že žalobkyňa poskytnutý úver považuje za bez úročný a bez poplatkov a vyzval ho na finančné vyrovnanie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Žalovaný s názorom žalobkyne nesúhlasil, a preto žalobkyňa podala na súd žalobu.

5. Žalovaný vo svojich vyjadreniach zo dňa 21.11.2017 a dňa 29.3.2019 poprel všetky tvrdenia žalobkyne. Ohľadom formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľských úveroch pred uzatvorením zmluvy, žalovaný uviedol, že tento žalobkyňi poskytnutý bol, o čom svedčí jej podpis na tomto dokumente. Žalovaný rovnako poprel nesprávnu výšku úrokovej sadzby, uvedenú v zmluve a tiež nesprávne určenú RPMN. Žalovaný je toho názoru, že pri porovnaní výšky odplaty (úrokov) s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery, táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 46,35 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať prevýšenie od priemernej sadzby o 25-27 %. Teda výška úrokovej sadzby bola v súlade so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi maximálnu výšku odplaty, platnými v čase uzavretia úverovej zmluvy. Ustanovenie o RPMN nie je zmluvnou podmienkou a jej výška sa nedá dohodnúť. Zdôraznil, že výšku RPMN je možné jednoznačne určiť až v okamihu uzavretia zmluvy, a preto sa v predložených listinách nachádzali dva údaje o RPMN, predpokladaná výška a výška po schválení úveru. Žalovaný poprel tiež absenciu doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru v zmluve. Uviedol, že určenie konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedené dvomi spôsobmi: 1. Určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, 2. spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Žalovaný ohľadom chýbajúceho rozčlenenia splátky úveru na istinu, úroky a iné poplatky zastáva názor, že zákonná úprava to vyžaduje len v prípade, ak je spotrebiteľský úver úročný viacerými úrokovými sadzbami. Tvrdenie žalobkyne o absencii adresy veriteľa v zmluve pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti žalovaný poprel s tým, že táto je uvedená v

bode 12 ods. 12.1 zmluvných dojednaní. Rovnako žalovaný odmietol tvrdenie žalobkyne, že dojednaný revolvingový úver je neplatný, nakoľko žalovaný žalobkyni revolving neposkytol. Ohľadom neplatnosti Dohody o poskytnutí služby, žalovaný konštatoval, že žalobkyňa nespochybnila, že sa s dohodou oboznámila a dobrovoľne ju uzavrela. Žalovaný namietol zjavnú neodôvodnenosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko zmluva o úvere je odplacnou zmluvou, ktorej charakteristickými znakmi sú poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom, stanovenie sumy týchto prostriedkov a odplata za ich poskytnutie. Tejto skutočnosti si bol dlžník - žalobkyňa pri podpise zmluvy vedomá.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 22.11.2018 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že úroková sadzba vo výške 70,01 % je absolútne neprijateľnou zmluvnou podmienkou odporujúcou dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Úrokové sadzby pre spotrebiteľské úvery stanovené Národnou bankou Slovenska pre rok 2013 v mesiaci január boli v sadzbe 11,97 %. Výška úrokovej sadzby v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere je skoro 7 násobne vyššia, a preto sa jedná o dojednanie odporujúce dobrým mravom. Ohľadom nesprávnej výšky RPMN v zmluve žalobkyňa vysvetlila, že pri určení výšky RPMN nemožno vychádzať z istiny vo výške 1500,- €, ale z reálne poskytnutej istiny vo výške 1.284,25 €, pri ktorej RPMN vychádza vo výške 86,87 %. Dohodu o poskytnutí služby, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, žalobkyňa považuje za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, aj napriek formulárovému prehláseniu v zmluve, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Odmena za poskytnutie takejto služby bola stanovená bez ohľadu na to, či by následne došlo zo strany žalobcu k jej využitiu v akomkoľvek rozsahu alebo by nedošlo k jej využitiu. Žalobkyňa nepožiadala o odklad splátok, a napriek tomu došlo k automatickému vzájomnému započítaniu ihneď pri podpise zmluvy o úvere. Žalobkyňa namiesto požadovaných a v zmluve jasne stanovených 1.500,- €, reálne obdržala 1.284,25 €, čo predstavuje výšku sumy úveru zníženú o poplatok uvedený v dohode o poskytnutí služby v bode č.8 zmluvy o úvere vo výške 215,75 €. Žalobkyňa má za to, že dohodu o poskytnutí služby nemožno považovať za individuálne dojednanú, pretože je súčasťou vopred predtlačenej formulárovej zmluvy. Žalobkyňa odmietla tvrdenie žalovaného, týkajúce sa termínu konečnej splatnosti úveru, nakoľko je presvedčená, že „termín konečnej splatnosti“ sa vykladá ako konkrétny dátum s uvedením dňa, mesiaca a roka. Ohľadom započítania splátky úveru na istinu, úroky a iné poplatky žalobkyňa zastáva názor, že tento chýbajúci údaj v zmluve môže predstavovať nekalú obchodnú prax veriteľov, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne hradíť úroky úverov ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácia o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec.

7. Z vylučku právneho zástupcu žalobkyne mal súd preukázané, že žalobkyňa sa pridrižiava svojich doterajších písomných vyjadrení, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. XXCo/XX/XXXX, ktorý rozhodoval o takmer identickej veci žalobkyne voči žalovanému, predmetom ktorej bola sporná skutočnosť nesprávneho výpočtu RPMN. Krajský súd Trnava v tejto súvislosti potvrdil názor Okresného súdu Senica vo veci sp. zn. XCsp/XX/XXXX, ktorý mal za to, že hodnota RPMN je uvedená nesprávne v zmluve o úvere, nakoľko bola uvedená nižšia ako je hodnota ročnej úrokovej sadzby. Právny zástupca žalobkyne poznamenal, že obdobne je to aj v prejednávanej veci, kedy výška RPMN v oznámení o schválení úveru je uvádzaná vo výške 68,04 % a ročná úroková sadzba je uvedená vo výške 70,01 %.

8. Dňa 12.9.2019 Okresný súd Senica rozhodol vo veci rozsudkom č.k. XCsp/XX/XXXX-XX, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.091,29 € a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.091,29 € od 11.4.2017 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd zároveň priznal žalobkyni náhradu trov konania vo výške 100 %.

9. Voči rozsudku súdu podal žalovaný dňa 3.11.2019 odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z.- Civilného sporového poriadku. Žalovaný namietol, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s uplatnenou námietkou premlčania, hoci žalovaný už v podanom odpore namietal premlčanie s tým, že úhrady vykonané do 14.4.2015 a zahrnuté do žalovanej sumy sú premlčané. Žalovaný sa tiež nestotožnil so záverom súdu o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy je nutné považovať za bezúročný, pretože v zmluve sa uvádza nesprávny údaj buď o RPMN alebo o úrokovšj sadzbe. Záver súdu nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení a ani vo vykonanom dokazovaní. Právna úprava spája následok v podobe bezúročnosti s uvedením nesprávneho údaju len o RPMN a aj to len vtedy, ak je RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Takáto skutočnosť

preukázaná nebola, pričom v konaní ako listinný dôkaz bol predložený rozpis vzorca na výpočet RPMN pre úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. To, že sa v zmluve uviedol nesprávny údaj o úrokovej sadzbe vo vyššej hodnote, než aká je v skutočnosti, nie je ani dôvodom pre záver o bezúročnosti (právna norma, ktorá by určila takýto následok, chýba) a súčasne nie je ani na úkor informovanosti, pretože vyššia úroková sadzba v rozpore so skutočnosťou nezavádza (na rozdiel od uvedenia nižšej sadzby - porovnateľne aj právna úprava nesprávne uvedenej RPMN zavádza následok v podobe bezúročnosti len vtedy, ak je RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa). Žalovaný napadol aj nesprávnosť a čiastočnú nepreskúmateľnosť záverov súdu ohľadne dohody o poskytnutí služby. Podľa napádaného rozsudku a jeho odôvodnenia má byť odplata za dohodnutú službu v rozpore s dobrými mravmi, a v rozpore s dobrými mravmi má byť aj to, že odplata podľa dohody o poskytnutí služby sa započítava oproti sume úveru. Žalovaný má za to, že v konaní nebolo ani spochybnené na základe vykonaného dokazovania, že by žalobca uzatváral dohodu o poskytnutí služby bez toho, že by o jej uzavretí napríklad nevedel, že by sa s jej obsahom nezoznámil a pod. Žalovaný poukázal aj na nepreskúmateľnosť rozhodnutia pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania. V konaní nebola preukázaná žiadna skutočnosť, na základe ktorej by bolo preukázané, že žalobca mal plniť do 10.4.2017. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, na základe čoho súd prvej inštancie vlastne dátum 11.4. 2017 ako prvý deň omeškania určil.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č.k. XXCoCsp/X/XXXX - 98 zo dňa 1.7.2020 odvolaniu žalovaného vyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobkyne. Nedostavil sa žalovaný a nie jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na dnešnom pojednávaní ospravedlnili s tým, že súhlasia s pojednávaním a rozhodnutím vo veci bez ich prítomnosti, navrhli, aby súd podanú žalobu zamietol a súčasne žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. Z výsluchu právneho zástupcu žalobkyne mal súd preukázané, že žalobkyňa sa pridrižiava svojich doterajších písomných vyjadrení a žalobného návrhu. Žalobkyňa má za to, že súd v I. stupni vykonal dostatočné dokazovanie pre posúdenie hmotnoprávneho nároku žalobkyne. Jedinou relevantnou námietkou žalovaného, s ktorou sa stotožnil aj odvolací súd, bola absencia posúdenia jeho námietky premlčania. K tejto skutočnosti právny zástupca uviedol, ako v predchádzajúcich vyjadreniach, že nárok žalobkyne nie je premlčaný, a tak ako aj uvádza odvolací súd v otázke premlčania, nie je možné stotožňovať plynutie objektívnej a subjektívnej premlčacej doby. Nakoľko žalobkyňa sa mala možnosť reálne oboznámiť s nárokom na bezdôvodné obohatenie až v momente konzultácie a prevzatia zastupovania prvým právnym zástupcom žalobkyne, čo nastalo v roku 2017, nemožno tvrdiť, že by nárok žalobkyne bol premlčaný, a to vzhľadom na subjektívnu alebo objektívnu premlčaciu lehotu.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods.1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné

18. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 107 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Zmluvu o revolvingovom úvere a v rámci nej inkorporovanú dohodu o poskytnutí služby súd posúdil ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalobkyňa mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetných zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru (ako aj zo skutočností uvedených v žalobe) vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.500,- €. Žalobkyňa mala v zmysle uzavretej zmluvy vrátiť žalovanému sumu 3.375,54 €. V skutočnosti žalovaný vyplatil žalobkyni len

sumu 1.284,25 €, nakoľko súčasťou zmluvy bola aj dohoda o poskytnutí služby, za ktorú si žalovaný uplatnil odplatu vo výške 215,75 €, pričom túto sumu započítal do poskytnutého úveru a žalobkyňa vyplatil finančné prostriedky znížené o túto sumu. Žalobkyňa mala v zmysle uzavretej zmluvy vrátiť žalovanému celkovú sumu 3.375,54 €. Žalobkyňa splácala dohodnutú sumu mesačne 80,37 € a poslednou splátkou dňa 18.8.2016 zaplatila celkovo sumu vo výške 3.375,54 €, pozostávajúcu z istiny vo výške 1.284,25 € a zmluvných úrokov a poplatkov vo výške 2.091,29 €. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere podpísanej žalobkyňou dňa 31.1.2013 vyplýva, že predpokladaná RPMN za úver je 70,01%. Uvedená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere bola zo strany žalovaného podpísaná dňa 7.2.2013 s uvedením RPMN za úver vo výške 68,04 %. Z hľadiska procesu uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť uzatvorenie zmluvy na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak žalovaný uviedol iný údaj RPMN v schválenom úvere a v Oznámení veriteľa o schválení úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať /rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 19Co/121/2018/. Údaj o RPMN je taxatívne vymedzenou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm.j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, dohoda o jeho výške musí byť jasná a určitá. Nič na tom nemení ani v žiadosti uvedenie, že sa jedná o predpokladanú RPMN. Je vecou žalovaného, ktorý je subjektom poskytujúcim úvery, aby zmluvný mechanizmus uzatvárania zmlúv bol nastavený tak, aby zmluva mala náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tieto skutočnosti má súd za to, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje riadne dojednanie strán o výške RPMN.

26. Ďalej v zmluve o úvere absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru ako aj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko v žiadosti/zmluve o úvere sú uvedené údaje o počte splátok, výške mesačnej splátky, pričom nie je uvedená splatnosť jednotlivých mesačných splátok, t.j. ku ktorému dňu majú byť mesačné splátky uhrádzané, nie je zrejmé, kedy má byť uhradená prvá splátka a teda ani nie je možné určiť kedy bude splatná posledná splátka. Jednak teda absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ale jednak ho ani nie je možné z údajov v zmluve odvodiť.

27. Rovnako v zmluve nie je uvedená adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Žalobkyňa ako spotrebiteľka sa nemôže domnievať, že adresa veriteľa v zmluve môže byť rovnaká aj na podanie reklamácie a sťažnosti. Preto zákon o spotrebiteľských úveroch ukladá povinnosť veriteľovi uviesť adresu na podanie reklamácie a sťažnosti v zmluve. Súd je toho názoru, že nemožno tak urobiť ani odkazom na zmluvné dojednania, ktoré podľa bodu 13. Žiadosti/zmluvy o úvere sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a mali by sa nachádzať na zadnej strane žiadosti/zmluvy. Zmluvné dojednania sa však na uvedenom mieste nenachádzajú a ani neboli súdu predložené. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno, keď k nezahrnutiu adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií do zmluvy o revolvingovom úvere, uviedol, že táto náležitosť je obsiahnutá v čl. 12 ods. 1 Zmluvných dojednaní, ktoré nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy, ale jej technickú časť, pričom Zmluvné dojednania vôbec nedoložil.

28. Čo sa týka úrokovej sadzby z úveru, dohodnutej v zmluve vo výške 70,01%, súd považoval takéto dojednanie za absolútne neplatné z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi. Súd sa v tomto smere stotožnil s právnym odôvodnením žalobkyne a aj s poukazom na konštantnú judikatúru súdov SR, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, nesmie sa teda priečiť dobrým mravom, právny úkon dohody o výške úrokov je z tohto dôvodu za absolútne neplatný. O takýto stav ide spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových sadzieb z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,73 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci február 2013. Ide tak o niekoľkonásobné prekročenie výšky úrokov z úveru v uzavretej zmluve.

29. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že súd mal nepochybne preukázané, že zmluva o úvere trpí nedostatkami, ktoré spôsobujú jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň, že dojednaná výška úrokov napĺňa znaky konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Plnenie žalobkyne nad rámec poskytnutého úveru je plnením z neplatného právneho úkonu a na strane žalovaného preto došlo k bezdôvodnému obohateniu,

ktoré musí v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka vrátiť. Vzhľadom k tomu, že právny záver súdu už bol odôvodnený, k ostatným namietaným skutočnostiam súd už len v stručnosti uvádza. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, nebola individuálne dojednaná, žalobkyňa nemohla meniť niektoré zmluvné dojednania, preto ustanovenia o revolvingovom úvere, o dohode o poskytovaní služieb považoval súd za neprijateľné zmluvné podmienky.

30. K vznesenej námietke premlčania žalovaným súd opätovne posúdil vykonané dôkazy a okolnosti predmetného sporu pričom dospel k záveru, že v danom prípade začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 1, 2 OZ) od okamihu vedomosti žalobkyne o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal, pričom nestačí len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale rozhodujúce je, kedy sa tak skutočne stalo. Nie je ani rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa oprávnený mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr. Tento právny záver je plne v súlade s už ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (napr. R 25/1986, rozhodnutia NS SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX, R.. B.. XCdo XXX/XXXX, R.. B.. XCdo XX/XXXX, X. Č. R.. B.. XXCdo XXXX/XX, R.. B.. XXCdo XXXX/XXXX C. iné). V danom prípade bolo preukázané, a žalovanému sa ani nepodarilo žiadnym spôsobom preukázať opak, že žalobkyňa sa preukázateľne dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu najskôr v apríli r. 2017, konkrétne 19.4.2017, kedy podpísala plnú moc advokátskej kancelárii a začala jej byť poskytovaná právna pomoc, pričom išlo o pomoc vo viacerých veciach týkajúcich sa zmlúv o revolvingových úveroch. Pretože žalobu potom podala na súde dňa 22.5.2017, podala ju v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uzavrela jednotlivé zmluvy s veriteľom v dobrej viere, že tento ako skúsený dodávateľ dodrží pri ich uzatváraní všetky zákonom stanovené podmienky. Pretože žalobkyňa nemá právnické vzdelanie, nemusela mať v čase uzavretia jednotlivých zmlúv vedomosť o ich nedostatkoch, predstavujúcich vo svojej podstate porušenie zákonných povinností žalovanej ako veriteľa. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že išlo o úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť, právo žalobkyne by sa tak premlčovalo v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. O tejto právnej otázke existuje viacero rozhodnutí súdov s rozdielnym právnym názorom. Je teda vecou súdu vždy skúmať skutočnosti konkrétneho prípadu. V danej veci mal súd za to, že sa na ňu nevzťahuje desaťročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to z toho dôvodu, že v konaní nebolo ničím preukázané, že by sa žalovaný na úkor žalobkyne obohacoval úmyselne. Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného bola úverová zmluva uzavretá medzi stranami, ktorú je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu podstatných náležitostí, nie je však možné len z uvedeného dôvodu konštatovať, že žalovaný mal úmysel sa obohatiť na úkor žalobkyne. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia len všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale bolo by nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia úverovej zmluvy a prijatia plnenia na základe úverovej zmluvy vedel, alebo bol aspoň uzrozumený, že sa bezdôvodne obohacuje. V zmysle § 107 ods. 2 OZ začína plynúť objektívna premlčacia doba odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Keďže úver bol žalobkyňi zo strany žalovaného poskytnutý na splátky, je potrebné v danom prípade aplikovať ustanovenie 103 Občianskeho zákonníka upravujúceho premlčaciu dobu plnenia dohodnutého v splátkach. Žalobkyňa bola podľa úverovej zmluvy povinná splatiť poskytnutý úver vo výške 1.500,- € mesačnými splátkami vo výške 80,37 €. Počet splátok bol stanovený na 42 a splatnosť jednotlivých splátok bola 19.-tého v mesiaci. Prvú splátku žalobkyňa zaplatila dňa 19.3.2013 a poslednú splátku dňa 19.8.2016. Spolu žalobkyňa zaplatila 42 splátok po 80,37 €, t.j. sumu 3.375,54 €. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti každej splátky. Keďže žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 22.5.2017, je začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby datovaný dňom 22.5.2014. Preto súd považuje nárok žalobkyne za obdobie od 19.3.2013 do 22.5.2014 za premlčaný, nakoľko uplynula objektívna premlčacia doba jednotlivých splátok. Žalobkyňa zaplatila za rok 2013 - 10 splátok (marec- december), za rok 2014 - 5 splátok (január- máj). Spolu za obdobie od 19.3.2013 do 22.5.2014 žalobkyňa zaplatila 15 splátok. Žalobkyňa si žalobou uplatnila bezdôvodné obohatenie za celé obdobie splácania úveru (19.3.2013-19.8.2016) v sume 2.091,29 €, t.j. za 42 splátok úveru. Na jednu splátku úveru tak pripadá suma 49,79 € predstavujúca bezdôvodné obohatenie. Za obdobie 19.3.2013-22.5.2014 vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne v sume 746,85 € (15 splátok x suma 49,79 € na jednu splátku). Vzhľadom na skutočnosť, že nárok žalobkyne je za obdobie od 19.3.2013 do 22.5.2014 premlčaný, súd v tejto časti nemohol žalobe vyhovieť. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 746,85 € zamietol z dôvodu premlčania.

31. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je dohodnutý úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.2.2013, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, bezúročný a bez poplatkov a Dohoda o poskytnutí služby, ktorá bola súčasťou zmluvy, je absolútne neplatná. Žalobkyňa mala preto žalovanému zaplatiť len reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.284,25 €. Nakoľko žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu v celkovej výške 3.375,54 €, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 2.091,29 €. S poukazom na premlčanie časti nároku žalobkyne v sume 746,85 €, súd zaviazal žalovaného, aby žalobkyňi zaplatil sumu 1.344,44 € (rozdiel 2.091,29 € - 746,85 €), o ktorú sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, spolu s úrokom z omeškania vo výške určenej v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou od 22.5.2017, t.j. až odo dňa podania žaloby na súde, nakoľko žalobkyňa nedisponuje doručenkou preukazujúcou doručenie predposrovej výzvy žalovanému.

32. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa je oslobodená od platenia súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení a súd jej návrhu v časti sumy 1.344,44 € (64,29 %) vyhovel, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania v časti, v ktorej bola úspešná žalobkyňa, t.j. vo výške 64,29 %. Keďže výška súdneho poplatku z predmetu konania je 125,- € (6 % zo sumy 2.091,29 €), súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 64,29 % zo sumy 125,- €, teda 51,43 €, po zaokrúhlení 51,- €.

33. O nároku na náhradu trov konania sporových strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa žiadala zaplatiť 2.091,29 €, čo predstavuje 100 %. Bola úspešná v sume 1.344,44 €, teda mala úspech 64,29 %. Neúspešná tak bola v rozsahu 35,71 %. Keďže žalobkyňa mala v konaní prevažujúci čiastočný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu a neúspechu v rozsahu 28,58 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

: Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.